

[Honoré]

ikke bare ægtefæller, man tænker på, men man arbejder med et neutralt familiebegreb.

Det er også kommet frem, at forslagsstillerne anser fri abort, dvs. afbrydelsen af et fosters liv, som et middel til at virkeliggøre den såkaldt reelle ligestilling. Det er en meget høj pris, som kredse bag et sådant forslag er indstillet på at andre skal betale, for at man kan virkeliggøre denne reelle ligestilling.

Kristeligt folkeparti kan i kraft af dette lovforslags for samfundet meget farlige karakterer ikke tilslutte sig det, og vi vil stemme imod. Dette sker, fordi vi har et mere realistisk syn på hele lighedsproblematikken, som jeg opridsede for kort tid siden, idet vi ønsker, at man skal respektere menneskers ligheder, men man skal også give mennesker lov til at være forskellige og berige hinanden gennem denne forskellighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 86 stemmer mod 26; 30 stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Erlendsson):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Ægtefællepensio n. v.).

(Lovforslag nr. L 175. Fremsat 20/1 78. Første behandling 2/2 78. Betænkning 17/3 78. Anden behandling 29/3 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 142 stemmer.

Anden næstformand (Erlendsson):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Ændrede regler for anvisning af arbejde til ledige m. m.).

(Lovforslag nr. L 182. Fremsat 26/1 78. Første behandling 10/2 78. Betænkning 17/3 78. Anden behandling 29/3 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg vil godt begrunde, hvorfor kommunisterne stemmer imod lovforslag nr. L 182.

For kommunisterne har spørgsmålet altid været, om et lovforslag betød fremskridt eller tilbageslag for arbejderne, når det drejede sig om arbejdsmarkedsområdet. Vi overser ikke, at der i dette lovforslag er givet en periode på 1 måned, hvori de ledige kan afvise et tilbud om arbejde, hvis det ikke modsvarer de arbejdsforhold, der eksisterede dér, hvor de arbejdede før. Vi overser ikke, at man legaliserer det, som mange aktive fagforeninger har tiltaget sig ret til, nemlig at anvise arbejde, at formidle arbejde til kollegaer.

Vi overser heller ikke det løfte, som ministeren har givet om, at der vil komme nogle meningsfulde uddannelsestilbud til de ledige, og at det er forudsætningen for kravet om, at de ledige skal vise vilje til at modtage disse tilbud. Men vi ved også, at en af begrundelserne fra arbejdsministeren for de indrømmelser, som man gav venstre for at få dem med til en række af arbejdsmarkedslovene, var, at dette parti skal være med til at gennemføre de love, der skal sikre økonomi og grundlag for uddannelsestilbuddene. Det er ikke særlig betryggende for os.